

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 3. De ordine inter animam & corpus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

uerò seruus Dei minimè contentus esse debet quæ
que spe salutis; sed Diuinâ auditus Gratia omni
dio procurare debes, vt semper in ea crescat, eamque
quantum fieri potest reddat perfectiorem securitate
que. Idque fiet, quotiescunque executioni mandata
quod, Deum è nobis exigere. conspiciet, cooperabitur
& correspondendo sanctis & Diuinis eius inspiratio
bus, eo modo, quo iam dicitur:

*De ordine inter animam &
corpus.*

Caput III.

Sub creationis nostræ initium in *Adamo* fecit De
us *hominem rectum*; Deus creauit primum hominem
cum ordine inter animam & corpus: vt corpus verum
seruus inseruiret, & anima instar Dominae domina-
tur. Verum exiguo tempore durauit hæc pax & vni-
quia, cum anima per peccatum ab obedientia Deo
subtraheret, corpus pariter se subtraxit ab obedientia
animæ: & corpus & sensus, qui vt serui obedire debe-
bant, vt Domini & Patroni dominari cœperunt; & ani-
ma, cuius instar Dominae erat imperare, ac illæ in-
seruire cœpit. Satus miserabilis & infœlix, status pe-
petuæ inquietudinis, status confusionis, & totus
uersus? Quemadmodum, si in hac perpulchra
machina ordo Vniuersi mutaretur & confunderetur,
cœlum staret infra in centro terræ, & terra supra in
convexo cœli. Hæc inter alias pœnas vna fuit, *Ad-*
mo propter primum peccatum inflicta, intrinseca
delictæ, deordinatio, & bellum veluti civile inter ani-
mam & corpus. Remedium est reditus ad primæ
statum, & vt cuiuslibet parti hominis tribuatur id, quod
cundum naturam suam ei competit: anima tanquam
prior comparatione corporis regat & gubernet.
Corpus vt potè inferius respectu animæ obediat. De

nobilitate & superioritate animæ iam dicetur, vt cum pacifica possessione animæ restitatur sceptrum corona domini, quæ de iure ei competunt: & simul cum hoc, quo ad fieri potest, homo redeat ad felicem statum primæ suæ originis.

Hæc veritas probabitur ratione fundamentali ex doctrina D. Augustini desumptâ: *Quidquid creatum à Deo, vel anima inferius, vel aequale est: inferius, vt corporalia: aequale, vt Angelus: melius autem nihil.* *S. Aug. 10. 1. de quest. animæ c. 30*
 Quid excellentius dici potest? Inter omnes creaturas nullam agnoscit superiorem, quò ad gradum intellectuum, vt loquuntur Scholastici. Obambulet & percurrat Mundum hunc nostrum inferiorem & visibilem: & semper se vt superiorem & Dominam inspiciet. Transcendat deinde Cælos, & naturas ipsas & substantias Angelorum attingat, neque hisce se vilior ac inferiorem comperiet; sed eorum veluti amicorum & æqualium gaudebit societate. Ex hac veritate eruit idem S. Augustinus necessariam quandam consequentiam: *Nulla creatura colenda ab anima, sed solus Creator, quia nulla creatura superior, sed solus Creator.* *Hinc est, S. Aug. quod Anima media inter Deum & creaturas, conuersione ad Deum perficitur, conuersione ad creaturas inficitur & destruitur: quia Amor non est nisi ad suum perfectum, & perfectum non est, nisi quod est superius.* *S. Thomas: Cùm igitur Deus solus sit perfectius Animæ, quia est superior, in Deo solo collocare eebet Amorem suum.*

Hunc de anima nostra conceptum magnamque existimationem facere debemus. Tàm alium censerit debet eam conscendisse gradum, nè vnquam agat aliquid, quod nobilitati suæ præiudicet, aut minimè conueniens sit, & nè vllâ occasione à sua dignitate degeneret. Constituta vt est inter corpus & Deum, cogitet, quod sit media inter seruum & Dominum; ergò corpore suo tanquam seruo vti debet, imperando & præcipiendo ei: & erga Deum, veluti erga Dominum suum se gerat, oportet, obediendo ei: *Oportet animam regere & regi: regere inferius, quod est corpus, & regi à superiori, quod est Deus.* *S. Aug. 10. 1. lib. 6. music. 6. 5.*
 Verborum: *Est anima media inter seruum & Dominum.*
 Ani-

Anima pro Domino & Patrono suo solum agnoscit Deum, à quo expectat beatitudinem, felicitatem, omnem perfectionem; & pro seruo suo agnoscit corpus, ut sibi tanquam instrumentum inseruiat in seruio obsequio Deo prestando. Et tunc bene vitur corpore, cum eius vitus refertur ad Deum, & quotiescumque id, quod corpus agit, ab anima ordinatum fuerit ad gloriam.

Considera insuper animam, quod media inter corpus & Deum constituta non inter seruum & Dominum duntaxat; sed etiam inter inimicum & amicum conspiciatur. Veritas certissima est, maiorem haud rectius animæ inimicum, quam proprium corpus: nec eiusdem maiorem ipso Deo inueniri amicum.

Corpus inimicissimum: quia totum aduersatur intentioni & scopo ipsius animæ, nec aliud procurat & tendit nisi delicias, voluptates & affectus sensuales, eam secum pertrahat ad æternam damnationem. Deus amicissimus, quia continuis inspirationibus animam in viam salutis dirigit, & ad cœlestem Regnum perducere nunquam desinit.

s. Aug. ser. de corp. & anim. Concludat igitur anima, & corpori dicat: Ego te de celo veni à Deo concessa tibi, & tu terra es: melius est, si tu mecum ascendas in cœlum, quam tu me trahas terram in Infernum.

Quod sit tanta est animæ nobilitas, quod ad naturam qualis erit, si eandem consideremus in statu Grævi quâ suffragante eleuatur supra propriam conditionem naturalem, & ordinem subleuat supernaturalem & Diuinum: in quo pro dignitate recipit filiationem Dei, pro hæreditate Gloriam cœlestem? Neque esse filium Dei adoptiuum, est humana instar adoptionis apud homines: Homo namque non adoptat aliquem in filium suam ei communicando naturam; at Deus sublimi quodam modo verè Naturam suam iis communicat, qui in filios adoptat: adeo, ut ad hunc effectum simul concurrant Græcia & Natura Diuina: illa, ut Quo, veluti

Lessius de perfect. Diuinis lib. 12 c. 11. principalis & forma assistens ac vnita animæ, in ratione mouentis & mobilis: quia anima mouetur, & Diuinitas mouet.

Præterea, sicuti anima dat corpori esse, viuere & operari; ita Diuinitas donat animæ, primò, esse supernaturalæ per Gratiâ; secundò, viuere per Charitatem; tertio operari per alias virtutes supernaturales. Hic fuit finis Passionis Christi, & meritum sui Sanguinis; ut, nimirum, animam extollat ad statum ita sublimem & eminentem, qualis est status filiorum adoptiuorum Dei. Quemadmodum deinde id testatur in S. Joanne Evangelista, cū ait: *Sicut misit me viuens Pater, & ego uiuo* Ioan. 6.

propter Patrem: qui manducat me, & ipse uiuet propter me, q. d. quemadmodum ego à Patre meo accepi Naturam Diuinam; & tanquam Verbum æternum per viam generationis, & tanquam Homo per viam unionis; ita quoque qui meam manducat carnem, recipiet eandem Naturam Diuinam per Gratiâ. Considerata hoc in statu animæ non reperietur diuinitas inter corpus & Deum, ut inter seruum & Dominum; sed etiam ut inter seruum & Patrem, cum habeat eandem naturam cum Patre, & ius ad hæreditatem suam. Annon igitur summè inconueniens ac intolerabilis error esset, si anima tot tantisque ditata donis, & ad eminentem admodum cæcæ dignitatem carni & sanguini se subiceret & mancipiū instar corpori suo se subderet? Anima Dei insigni- S. Bernard.

ra imagine, decorata similitudine, desponsata fide, quid tibi cum carne & sanguine; quare ista pateris? Dominam ancillari, & ancillam dominari magna abusio est.
Pro præxi, ut stabilietur conserueturque bonus ordo inter corpus & animam, & quælibet pars persistat & maneat in suo gradu, hæc regula obseruanda est: *Quod docet anima fugiendum: quod prodest, ad implendum;* S. Thom.
idque in omnibus rebus & calibus occurrentibus. Hoc præxiu duce & lumine semper benè ambulabis, & animam in throno suo collocabis veluti Reginam, quæ imperet & dominetur; corpus uero animæ subiiciat veluti seruum, qui ei obediat.

